

[IDOLATRA *sb m*

A sg id(o)latrę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Bałwochwalca; tu obelż. ze stanowiska protestantów o katolikach [idolatra Łac śr; idololatra – bałwochwalca, ten zwłaszcza, który się kłania, zdejmuje czapkę przed jakimi obrazami albo je chwali Mącz 164c; – bałwochwalca Calep; bałwochwalca – idololatra Cn]: coż tam może być za miłość, kiedy sługa będzie miał pana za idolatrę, a pan służy za kacerza KuczPrzestr 74.

Synonim: bałwochwalca.

FP